

Dosarul nr.2r-31/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (jud: V.Buhnaci)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: N.Simciuc, Iu.Cotruță, I.Țurcan)

ÎNCHEIERE

16 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătoriai

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de Liudmila Smirnova,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” în interesele Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 6, mun. Chișinău împotriva Liudmilei Smirnova, Mihail Smirnov, Fiodor Smirnov, Ion Nica și Raisa Smirnova cu privire la încasarea datoriei,

împotriva încheierii din 31 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins cererea privind repunerea în termenul de declarare a apelului și s-a restituit cererea de apel ca fiind depusă cu omiterea termenului legal de declarare,

c o n s t a ț ă:

La 5 decembrie 2016, reclamanta Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” (în continuare SA „Termoelectrica”) s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată în interesele Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 6, mun. Chișinău (în continuare ÎMGFL nr. 6, mun. Chișinău) împotriva Liudmilei Smirnova, Mihail Smirnov, Fiodor Smirnov, Ion Nica și Raisa Smirnova cu privire la încasarea datoriei.

Prin hotărârea din 15 mai 2017 a Judecătoriai Chișinău, sediul Central, cererea de chemare în judecată depusă de SA „Termoelectrica” în interesele ÎMGFL nr. 6, mun. Chișinău a fost admisă integral, după cum urmează. S-a încasat din contul Liudmilei Smirnova, Mihail Smirnov, Fiodor Smirnov, Ion Nica și Raisa Smirnova în beneficiul ÎMGFL nr. 6, mun. Chișinău datoria pentru consumul energiei termice pentru perioada 1 noiembrie 2001 – 1 iunie 2016 în sumă de 80548,68 lei. Totodată, s-a dispus încasarea din contul Liudmilei Smirnova, Mihail Smirnov, Fiodor Smirnov, Ion Nica și Raisa

Smirnova în beneficiul SA „Termoelectrica” cheltuielile de judecată sub formă de taxă de stat achitată la depunerea acțiunii în sumă de 2416,46 lei și a citării publice în sumă de 150 lei, iar în total suma de 2566,46 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 31 octombrie 2017, Liudmila Smirnova a declarat apel, solicitând în urma concretizării cererii de apel, repunerea în termenul de declarare a apelului, admiterea acestuia, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată privind încasarea datoriei să fie respinsă ca fiind nefondată.

Prin încheierea din 31 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea Liudmilei Smirnova privind repunerea în termenul de declarare a apelului și s-a restituit cererea de apel ca fiind depusă cu omiterea termenului legal de declarare.

Invocând ilegalitatea acestei încheieri, la 2 noiembrie 2018, Liudmila Smirnova a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii din 31 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, cu restituirea cauzei la rejudecare în instanța de apel de la faza primirii cererii de apel.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu încheierea contestată, considerând-o ilegală și neîntemeiată pe motiv că a fost emisă cu încălcarea normelor de drept procedural, or, instanța de apel urma să țină cont de normele de drept naționale, cât și de practica CEDO, în vederea neîngrădirii dreptului privind accesul liber la justiție, fapt ce în prezenta speță nu se atestă. A susținut recurenta că, apelul a fost declarat în termen, pe motiv că, nu a asistat la examinarea litigiului, inclusiv la pronunțarea dispozitivului hotărârii instanței de fond.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Liudmila Smirnova urmează a fi restituit din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 426¹ alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs este în drept să restituie recursul împotriva încheierii dacă cererea de recurs a fost depusă în afara termenului legal, iar recurentul nu solicită repunerea în termen sau instanța de recurs a refuzat să efectueze repunerea în termen.

În conformitate cu art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Prin prisma normei enunțate, instanța de recurs relevă că încheierea care se solicită a fi casată și care constituie obiectul prezentului recurs a fost adoptată la 31 ianuarie 2018 (f.d.133) și, recepționată de către Liudmila Smirnova la 19 septembrie 2018, ceia ce se confirmă prin cererea anexată la dosar (f.d.139).

Concomitent, din materialele dosarului Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, cererea de recurs depusă de Liudmila Smirnova împotriva încheierii din 31 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost înregistrată la 2 noiembrie 2018 (f.d.143).

Aici se va remarca că în conformitate cu art. 110 Cod de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte. Totodată, conform art. 111 alin. (3) din același cod, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

Prin urmare, în speță, termenul de declarare a recursului și-a început curgerea la 20 septembrie 2018, ziua imediat următoare datei comunicării încheierii contestate și a expirat la 5 octombrie 2018, aceasta fiind ultima zi de depunere a recursului, cu toate acestea, recursul a fost depus abia la 2 noiembrie 2018, fapt ce denotă depunerea recursului cu încălcarea termenului de declarare.

Cât privesc argumentele recurente Liudmila Smirnova precum că, nu a omis termenul de declarare a recursului deoarece încheierea care se solicită a fi casată și care constituie obiectul prezentului recurs a fost recepționată la 19 octombrie 2018, acestea sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse. Or, actele cauzei denotă contrariul, și anume: la 12 septembrie 2018, Liudmila Smirnova a făcut cunoștință cu materialele cauzei civile sus-indicate, în baza cererii sale din aceeași dată, recepționând încheierea care se contestă la 19 septembrie 2018, însă ultima a rectificat luna din septembrie în octombrie (f.d.139) fapt inadmisibil.

Prin urmare, recurenta Liudmila Smirnova prin lege era obligată să respecte termenul de contestare cu recurs de 15 zile de la comunicarea încheierii, condiție ce nu se atestă în prezenta speță.

Aici se va menționa că deși cererea de recurs a fost depusă cu omiterea termenului legal, recurenta Liudmila Smirnova nu a solicitat repunerea în termen a recursului.

Or, conform art. 116 alin. (1), (3) și (4) Cod de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.). Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

Distinct de cele menționate, instanța de recurs conchide că, cererea de recurs urmează a fi restituită ca fiind depusă cu omiterea termenului de declarare, iar recurenta nu a solicitat repunerea în termen.

Or, în cazul admiterii pe rol a cererii de recurs declarată de Liudmila Smirnova, se va încălca principiul securității raporturilor juridice, garantat de articolul 6 și preambulul Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, ceea ce este inadmisibil.

La fel, Colegiul judiciar reține că o asemenea soluție este compatibilă cu standardele înserate în textul art. 6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, încuviințarea exercitării unei căi ordinare de atac în urma rămânerii definitive a actului jurisdicțional valabil adoptat în lipsa unor circumstanțe fundamentale și obligatorii, ar însemna de fapt încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a drepturilor celorlalte părți la un proces echitabil.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în speța Melnic c. Moldovei din 14 noiembrie 2006, definitivă din 14 februarie 2007, precum și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Ponomaryov c. Ucrainei (hotărârea din 03 aprilie 2008, definitivă din data de 29 septembrie 2008), unde se notează că deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o soluție care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Mai mult, în conformitate cu art. 56 alin. (3) Codul de procedură civilă, participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.

În conformitate cu art. 61 alin. (1) Codul de procedură civilă, instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de drepturi, dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, recursul Liudmilei Smirnova împotriva încheierii instanței de apel a fost depus în afara termenului legal, iar recurenta nu solicită repunerea în termen, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a restitui recursul enunțat.

În conformitate cu art. 269-270, 426¹ alin. (1) lit. a) și art. 426¹ alin. (2) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se restituie recursul declarat de Liudmila Smirnova împotriva încheierii din 31 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” în interesele Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 6, mun. Chișinău împotriva Liudmilei Smirnova, Mihail Smirnov, Fiodor Smirnov, Ion Nica și Raisa Smirnova cu privire la încasarea datoriei.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
Judecător:

Ala Cobăneanu

Judecători:

Svetlana Filincova

Tamara Chișca-Doneva